

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Caput II. Sanctus diœcesim lustrat, templa collapsa instaurat, res ecclesiæ
suæ sedulo curat, hisque compositis, Hierosolymam peregrinatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

A substituisse; quod etiam concludendum videtur ex iis, quæ de Wilario, Viennensi archiep., mox subdit, ex Adonis Chronico, ætate cit., pariter desumpta. ii Sammarthani Gallia Christianæ tom. I, p. 797, Claudius Robertus, alique, quos viderim, omnes Berterico successorem sufficiunt non Paulum, sed Proculum. Porro subditur hic ab Hugone visio jam supra memorata, qua S. Eucherio, Aurelianensi episcopo, Caroli Martelli damnatio fuerit revelata. Verum, cum visio illa modo ab eruditiss, nec immerito, habeatur pro commento, proluxa admodum Hugonis de illa verba, quæ præterea ad institutum nostrum etiam non conducunt, satius duxi in Sancti, quam hic edo, Vita omittere, uti et nonnulla alia, quæ ad Sanctum nostrum pariter non spectant.

CAP UT II.

Sanctus diœcesim lustrat, templa collapsa instaurat, res ecclesie suæ sedulo curat, hisque compositis, Hierosolymam peregrinatur.

B Igitur Sacerdos eximius, episcopum * pastoralis sollicitudine circumiens, ecclesias, in quibus non erant locis, extinxit *, dirutas vel inveteratas restauravit, ministeria divina ordinavit, plebes salutari doctrina edocens, et episcopali benedictione sacriæ chismatis * unctione confirmans. Ipsam autem ecclesiam beati Vitoni, cui ante perceptam Pontificatus gratiam pastor et rector institutus fuerat a, tanta semper dilectione coluit et proxit, ut curam ejus, etiam sumpto episcopatu, non dimitteret: quin potius omni eam conamine, et divinis famulatibus illustrem reddidit, prædiis quoque et ecclesiasticis utensilibus ampliavit. ob prædecessorum suorum ibidem quiescentium beatam memoriam, a quibus nec corpore, nec spiritu volebat disjungi, sed in loco requiei eorum optabat conspeli.

monasterio S. 16 Dedit ergo eidem ecclesiæ de suo proprio Vitoni munificum se præbet, aliique in id b Raherei curtem b cum appendiciis pro tumulatione sui corporis et alia perplura, ut ostendit chartarum notitia. Quidam etiam Sarcio nomine, ad extrema veniens et in atrio præfatæ ecclesiæ se sepeliri deprecans, testamento facto, ipsam ecclesiam de rebus suis, quas possidebat in pago Virdunense, in loco, qui dicitur Ex propter fluvium ejusdem nominis c ibidem decurrentem, hæredem instituit, ut exinde sanctus Vitonus, et hic pater noster beatus Madelveus episcopus et abba, custodesque

C sancti corporis hæredes essent perpetui. 17 Cujus exemplum sequutus et beati Patris amore ductus Grimbertus possessor et ipse fundi ipsius, et hæreditarii juris particeps, quidquid in eodem loco possidebat, basilicæ sancti Vitoni condonavit in mensis, campis, oleis, pratis, pascuis, concisis, silvis, aquis, aquarumque exitibus et decursibus. Qui, exinde postmodum precaria d facta, res ipsas a beato Viro jure beneficiario recepit, denominato censu viginti librarum olei singulis annis in festivitate sancti Vitoni ad luminaria ecclesiæ ejus, in qua preciosus idem confessor requiescit, præscripto etiam spatio, quo Sanctus ea deberet meliorata recipere. Quod testamentum precariæ beatus Pontifex et Abba auctoritate sua firmavit anno tertio regni Carolomanni, qui fuit frater Caroli Magni, die Calendarum Julii anno ab Incarnatione Domini dclxx. Indictione viii e.

e 18 Ceterum Aquitania sanctitatis ejus accepit magnalia, illius sæpe grossibus lustrata, lacrymis rigata, doctrinis roborata, et miraculis glorificata. Res quippe, quas Virdunensis ecclesia antiquitus in ipsa regione possedit, frequenter visitabat, et Vitas seu Miracula prædecessorum suorum Pontificum secum ferebat, ut per illorum merita res illas liberius possideret, vel pagensibus dominatio carior, subjectio esset humilior. Fuerunt autem res istæ: Abbatia sancti Amantii in Rotena urbe

cum appendiciis, fiscus etiam Regius Maderniacus, et alius Puliniacus nomine, donata servitorum sancti Petri et sancti Vitoni usibus ipsius beati Amantii largitione f.

49 Anno vero ordinationis suæ xiii, qui erat Dom. Incarnat. dclxxv g, delata sunt ab urbe Roma per venerabilem Grodegandum Mettensem archiepiscopum corpora sanctorum Gorgonii, Naboris et Nazarii, a successore Stephani Paulo Papa sibi concessa nono Papatus sui anno, et sequenti anno uterque decessit a sæculo Indictione quinta, et Grodegandus in monasterio, quod Gorzia dicitur, quod ipse construxerat, tumulatus veneratur, ubi postea positum est corpus sancti Gorgonii anno post obitum ejus quarto, videlicet anno Incarnat. Dom. dclxxviii, regnantibus jam post Pippinum filiis ejus Carlomanno et Carolo h. Dum igitur multiplici virtutum flagraret desiderio, incidit ei cogitatio ad sepulcrum vitæ Principis Hierosolymam pergere peregrinando.

20 Festinavit itaque implere voluntaria exhibitione, quod mente concepit divina inspiratione. Dumque in administratione itineris necessaria quæque prævidentur, principalis ecclesia, peccatis exigentibus, igne apprehenditur ac sævientem incendio succenditur.

Turbantur plebes, tolluntur ad æthera voces, Unus in urbe dolor, communis civibus horror. Tunc mens Madelvi in diversa rapitur, spiritus anxiatur, corque turbatur. Tandem in se reversus, illiusque memor proverbii: Non est magnus magnam putans, quod ruunt ligna et lapides, et moriuntur mortales; temporale damnum patientur tulit, ac statim in meliorem statum reparare fabricam jussit. Conventione porro facta cum artificibus, deputatisque custodibus, et ordinatis necessariis sumptibus, suadet, precatur, imperatque opus inchoare maturius, accelerare attentius, explorere diligentius.

His ita collatis datur alternatio votis. 21 Præparantur sumptus ac vehicula tanto itineri necessaria, eliguntur comites amore Christi ferventes, in prosperis humiles, in adversis fortes. Favor Metropolitanus quæritur, assensus provincialium episcoporum petitur, nec negatur. Tristantur tanti comparis absentia, lætantur de ejus justitia, precantur, illi adesse Christi præsentiam, non defore Spiritus Sancti gratiam. Benedictionem rogant rogati, salutant salutati. Eorum demum consilio ordinatur ecclesia, commendatur plebs commissa. Sic accepta benedictione, et data, exit novus Hospes in cordis lætitia.

22 Fulcitur cuneis, quos nectit amor pietatis: Fletus ora rigant, singultus pectora quassant. Flet pius ipse gregem prospectans flere sequentem: Compulsi, ut redeant, illi ferventius instant, Ora, manusque pedes stringunt, mulcetque gementes,

Ingeminatur Ave, Salve, felixque Valet. Vixque posthæc multis precibus elapsus eorum manibus iterum firmat eos benedictionibus, moneus et deprecans sollicitus divinis invigilare cultibus, ac animarum salutem quærere propensius. Sic tandem eos commendans Domino, graditur aggere publico, fretus Dei auxilio i.

25 Itaque emensa nativa Gallia, post aspera ac devia Alpium itinera except eum Italia deducens Romam ad Apostolorum limina: ubi per diversa martyrum cœmeteria quærrens orationum juvena, pernoctavit vigiliarum instantia, frequentius beati Petri revisens oratoria. Præsidebat eo tempore Romanæ Ecclesiæ Adrianus k, vir Apostolicus, cui nunciatus est Madelveus sacratissimus peregrinus, benigne est ab eo exceptus, benignius diebus multis retentus, benignissime probata ejus voluntate, cum Apostolica benedictione dimissus.

24 Prætergressa ergo Nursiæ provincia l, suscepit novum Hospitem Campania m, quem exinde amplexa est in Gargano n Archangeli ecclesia, cujus

ACTOR
HUGONE PLAV.

f
compositis
deinepiscopa-
tus sui rebus,
Hierosolymam
petere statuit,

g

h

reque ipsa,
postquam ec-
clesiæ suæ ca-
thedralis re-
dificationi
prosperit,

E

gregemque vi-
cinis episcopis
commendavit,

iter illud sus-
cipit,
F

i

Romam, ubi
benigne a Pon-
tificæ excipi-
tur,

k

l

m

n

Campaniam
et Apuliam
prætergres-
sus, mari se
committit,

AUCTORE
HUGGONE FLAY.

o
cujus pro foribus aliquantis excubans noctibus confortatur Angelicis consolationibus, exhilaratur divinis revelationibus. Præstolabatur eum gaudens Appulia o, vulgante fama ejus sanctitatis insignia : quem ut vidit, mirata proclamavit cum Psalmista : Sicut audivimus, ita et vidimus. Post diversa autem locorum diverticula pontica ingreditur litora. Hinc turbidi imminent fluctus, procellosi occurrunt spiritus. Suscipiunt Madelveum pontificem peregrinum vita religiosum, innocentia gloriosum. Dat nulum navigio, credens se maris periculo pastus caelesti sacrificio.

tempestatem
exortam se-
dat,

25 Protelatur navigatio multorum dierum curriculo. Instat Sacerdos prædicationibus, informat nautas doctrinis salutaribus. Continuis jejunat diebus, vigiliis pernoctat et orationibus. Cum vero die quadam assuetum nautæ concinerent celeuma, garrulitateque perstropere nautica, tempestas oritur repentina. Navis autem mediis jactabatur fluctibus, suisque solvebatur compagibus. Turbatis cunctorum animis, ablata spe salutis, sola suberat formido mortis. Tunc Præsul beatissimus, non sorte dejectus velut Jonas fugitivus, sed sanctitate conspicuus, cui * probatus Domini servus, voce omnium rogatus pulsat cælum singulibus, vocat Christum gemitibus. Illico cælum ejus patuit precibus, et oratio ad supernos pervenit auditus. Nec mora aeris serenitas, marisque redit tranquillitas, ac animorum jocunditas p.

* I. ceu

B

p
Constantino-
polim appellit,
q
r

26 Inde Byzantium q lætantes tenuerunt portum. Constantinopolitanum in illis diebus regebat imperium Constantinus cum Irene matre r in rebus bellicis strenuus, in cultibus divinis devotissimus. Hic accipiens, justum advenisse Madelveum, quærere et suis conspectibus præsentare præcepit inventum. A quo multa audiens utilia, suæque saluti proficua, ut pro se Dei misericordiam orare dignaretur, prece quæsivit humillima, preciosaque ei offerens exenia*, quæ ille contempsit omnia, optata viæ dimisit eum cum reverentia. Quem Græcia excipiens peregrinum mirata est inter suos Philosophum, extra suos Theosophum. Erat quippe vere sapiens, potens in verbo et doctrina.

* I. xenia, i. e.
dona hospitibus
solita.

lustrataque
deinde Epheso,
Hierosolymam
tandem delat-
us, loca sacra
invisit.

s

t

C

27 De ore ejus procedebat mel, dulcedo mellis in lingua ejus, favus distillans labia ejus, ex dulcedinesermonis præbens cunctis incendium amoris. Descendit interea Ephesum s orare ad Joannis Theologi sepulcrum, ubi effudit multarum flumina precum circumferens. In principio erat Verbum, recolens et edocens, Verbum caro factum. Inde pervenit Joppem t diversis viæ periculis perquirens tunicas et vestes, et eleemosynas Dorcadis, stupensque cum Petro linteum quatuor initiis de cælo submissum, jussus in eo mactare quadrupedia et reptilia terræ in mortificatione vitiorum, ac manducare, fructus dignos penitentiae faciendo. Apprehendens posthæc Hierosolymam diu desideratam et jam concupiscenti animo oblatam, introivit in tabernacula ejus, omnem locum sanctum fide et amore frequentans, qui est super omnia, Dominum in eis adorans, sepulcrum Jesu Nazareni crucifixi lacrymarum imbre die quotidie rigans, Christumque resurgentem a morte glorificans et adorans.

Honorifice ex-
cipitur a loci
patriarcha,
u

x
qui ne Sanctum,
ut statuerat, apud
se retineret,
divinitus monitus,

28 Nuntiatur interea patriarchæ Eusebio u, qui tempore illo sanctam gubernabat Ecclesiam Sion, Madelvei reverentissimi erga Christum devotio, circa loca sancta diurna frequentatio, jugis pernoctatio, carnis propriæ maceratio. Hic igitur, his auditis, moram pati nesciens in quærendo, inventum amplectitur continuo, miratus in eo vultum angelicum, sermonem modestum, mitem gressum, habitum reverendum. Posthæc introduxit eum in domo matris suæ et in cubiculum genitricis suæ et dedit ei poculum ex vino condito et mustum malorum granatorum.

29 Cumque eum retinere cogitaret diebus vitæ suæ omnibus, revelatione est divina admonitus x, ne propriis intentus aliorum invideret utilitatibus, neu vellet habere peregrinum, quem suspirabant filii patrem angelicum. Hoc tonitruo percussus,

dixit ad eum tremebundus : Voluntatis meæ fuit, D Frater mi, te a me unquam nolle separari : sed quia Deo nequimus reniti, revertere, dilecte mi, egredere et abi post vestigia gregum tuorum, pasce hædos tuos juxta tabernacula pastorum, cape nobis vulpes parvulas, quæ demoluntur vineas, sub umbra illius, quem desiderasti, sede, qui introduxit te in cellam vinariam, ordinavit in te caritatem, fulciens te floribus, stipans te malis, ac veniat Dilectus tuus in hortum suum et comedat fructum pomorum suorum, læva ejus sub capite tuo et dextera ejus amplexetur te.

50 His dictis, multorum pretiosas Sanctorum reliquias efferens cum calice crystallino opere mirifico sculpto et obtulit, dicens : Accipe, o care meus, hoc mutui amoris pignus. Annuat Christus Dominus, his ac reliquis Sanctis intervenientibus, ut iterum nos videamus cum gaudio in cælestibus. Tandem ora, manus oculosque alterutum exoscilantes, bona prosperaque sibi imprecatens, ab invicem divisi sunt flentes. Madelveus itaque sepulcrum Domini locumque Ascensionis, ubi steterunt pedes ejus, iterum iterumque revisens ac deosculans, nativum solum revisere delibavit gaudens et exultans, Dominum in adiutorium suum intendere petens et exorans.

sacris cum reliquis calice crystallino donatum dimittit.

y

E

ANNOTATA.

a Sanctus Virodunense S. Vitoni monasterium, priusquam Virodunensium feret antistes, abbatis munere moderatus est. Vide Hugonem supra num. 6 et 7, vel etiam Commentarium § 5.

b In Geographica episcopatus Virodunensis Tabula, Historiæ Lotharingicæ tom. I a Calmeto præfixa, haud procul ab Azonæ fontibus vicum invenio, Riocourt Gallicè nominatum : idemne is forte est cum vico, qui hic Raherei-curtis appellatur?

c Nec fluvius, nec vicus nominis hujus occurrit, nisi forte quis hic Azonam seu Assonam fluvium, vicumque fere cognominem vellet intelligi.

d Quid sit Precaria seu potius contractus precariæ num. 55 Commentarii exposui.

e Videsis, quæ in has notas chronicas, a biographo adhibitas, Comment. prævii num. 52 observata sunt.

f Abbatiam S. Amantii Vitoriano monasterio ab ipsomet S. Amantio, de quo ad quartam Novembris diem, memoriæ ejus sacram, erit agendum, donatam non fuisse, num. 45 et tribus seqq. probatum invenies.

g Annum Christi 765 cum anno tertio decimo ordinationis episcopalis, a Sancto nostro susceptæ, E idcirco hic componit Hugo, quod eum anno 755 ad Virodunensem cathedram statuat promotum. Verum vide, quæ de hac Sancti promotione § 5 disputata sunt.

h Pro his, quæ de SS. Gorgonii, Naboris et Nazarii reliquiis, Roma in Galliam a S. Chrodegando, Melensium episcopo, translatis, memoriæ hic prodiit Hugo, videsis tom. III Februarii Comment. prævium de B. Joanne, abbate Gorziensi, tom. I Martii Comment. de S. Chrodegando, tom. II Junii de SS. Basilide et Sociis, ac tandem tom. III Septembris prævium de SS. Dorotheo et Gorgonio martyribus Commentarium, idcirco præcipue etiam hic consulendum, quod varii in eo, quos hic admittit Hugo, errores num. 54 accurate notentur.

i Quo circiter tempore iter Hierosolymitanum arripuerit Sanctus, Comment. prævii § 6 utcumque defini.

k Dum Sanctus Roma Hierosolymam peregrinatus est, S. Petri cathedram (adi Commentarium præv. num. 61) ibidem probabilius occupabat Paulus, Wasseburgio memoratus; est autem hic nominis hujus Papa primus, qui ad 28 Junii diem, qua propterea etiam de eo apud nos actum est, Martyrologio Romano Sancti titulo inscribitur.

l Nursia, urbs Italiæ, inquit Baudrandus, in Sabinis Livio, Ptolemæo et aliis, nunc etiam Norcia,

A Norcia, urbs parva ditionis Ecclesiae in Umbria. Per Nursiam ergo provinciam Hugo hic intelligit non ipsam Nursiam, sed Umbriam, quam verosimillime idcirco, quod Nursiam urbem in se concludat, Nursiae provinciam appellat.

m Provincia hæc est Italiae sub dominio summi Pontificis sita, quæ, quod in se Romam complectatur, Campania Romana, incolis la Campagna di Roma solet vocari.

n Mons hic est, in Apulia Daunia ad mare Adriaticum positus, apparitione et cultu S. Michaelis archangeli celebris. Accurata ejus descriptio tom. VIII Septembris in historico de omnibus Angelis Commentario § 49 suppeditatur; quo propterea curiosum lectorem brevitate ergo remitto.

o Italiae Meridionalis regio, hodierni Neapolitani regni pars, dupliciter, ait Baudrandus in Geographia, sumebatur ab antiquis, nempe Apulia lata et Apulia proprie dicta; dividebatur autem Apulia propria in Apuliam Peucetiam et Apuliam Dauniam. Quam ob rem, cum mons Garganus, uti ad lit. præced. dixi, in Apulia Daunia situs sit, minus recte Hugo hic insinuat, Sanctum ex monte Gargano petendo Apuliam iter suum Hierosolymam versus promovisse.

p Miraculum hic factum verosimillime vult Hugo; verum adi Commentarii prævii num. 74.

q Adjectivum a nomine proprio Byzantium, quo Constantinopolis, urbs Thraciæ, quæ ex imperatorum Græcorum sede Turcarum tandem regia evasit, quondam vocabatur.

r Constantinus cum matre Irene ante annum 780 imperii Constantinopolitani seu Orientalis habenas non tenuit, uti in Commentario prævio num. 60 docui. Hugo adeo, qui Sancti obitum anno 776 innectit, certissime hic errat.

s Urbs hæc est Asiæ Minoris maritima, quæ comodo in ora maris Ægei et sinus Jonii portu gaudet, sanctique Joannis Evangelistæ gloriatur tumulo.

t Urbs hæc in Palestina ad oram maris Mediterranei sita est, ex eaque Hierosolymam terrestri itinere venit. In civitate illa habitavit mulier, nomine Tabitha seu Dorcas, quæ pauperibus viduis, ut Act. cap. 9 narratur, vestes faciebat et tunicas, atque per S. Petrum Apostolum a mortuis fuit resuscitata. Item in eadem civitate versatus est Petrus, quando ei obigit visio. Act. 10 memorata, qua per lintei, e caelo in terram submissi omniaque animalium genera concludentis, aspectum didicit, gentes esse ad Evangelium admittendas. Ad hanc Petri visionem, et ad Dorcadis in pauperes pietatem occasione civitatis Joppenis, per quam Sanctus Hierosolymam petiit, verbis sequentibus alludit biographus.

u Cum Sanctus Hierosolymam advenit, sanctæ hujus civitatis patriarcha erat non Eusebius, sed Theodorus. Videsis Commentarium num. 65.

x Revelationis hujus fidem penes Hugonem stare volo. Adi Commentarium num. 74.

y Sanctum multas reliquias una cum calice crystallino a patriarcha Hierosolymitano accepisse, testatur etiam Bertharius. Vide Commentarium num. 7.

CAPUT III.

Reliquias in novam cathedralem ecclesiam transfert, totum virtuti et gregi suo se dedit, plures possessiones monasterio S. Vitoni acquirit, in morbum lethalem incidit et moritur.

Sanctus Hierosolymis rediit, magna lætitia Vironi excipitur,

Inde longo ac vario labore itineris redditus est finibus patriis. Recepit Alumnum læta tellus Gallica: occurrit Pastori læta plebs Virdunica: Lætentur cæli et exultet terra, vox consonat urbana et rusticana: fluunt lacrymæ gaudio plenæ, madent lætitiæ genæ: coronatur civitas: plateas replet hilaritas, ecclesias jocunditas. Pontifex egregius Dei auxilio fultus, Sanctorum reliquiis onustus, intrat ecclesiam devotus, orat Dominum corpore

terre prostratus. Consurgens episcopalem ascendit thronum, salutem clerum ac populum, dans omnibus pacis osculum, adjungens benedictionis signaculum.

52 Quisque sua repetit, sacraria Præsul avidit, Pignera deposuit, post hæc sua tecta subivit. Singula perquirit, si pax, si vita salubris: Omnia, quæ voluit, fore prospera protinus audit, Ore Deo grates persolvit, pectore laudes.

Postera die lustrata novæ ecclesiæ fabrica, laudata artificum industria, renumerata * custodum diligentia, ordinat tempus et diem consecrationi habilem, cunctis religione venerabilem a. Quæ ubi illuxit, Præsul cum sacris ordinibus ecclesiastico ritu omnibus exterius, interiusque rite peractis, reliquias Hierosolymitanas in principali absida loco congruis venerabiliter collocavit b.

53 Quæ vero in antiquiori fuere ecclesia, in parte altaris dextera in crypta subterranea decenter composuit. Erat autem hic Præsul beatissimus studio castitatis mundus, abstinentiæ robore validus, doctrinæ dapibus refertus, patientiæ longanimitate humilis, auctoritatis fortitudine erectus, pietatis gratia benignus, justitiæ securitate districtus. Qui pastorali sollicitudine gregi sibi credito invigilans, alios cælestis doctrinæ verbis erudit, multos religiosæ vitæ exemplis roboravit, plurimos quoque ab omni infirmitatum molestia curavit, quosdam etiam a demoniacis spiritibus liberavit, omnibusque exemplar et speculum totius sanctitatis se præbuit.

54 Imminente vero resolutionis suæ tempore, cum cognovisset revelatione divina se mundanis liberandum tumultibus, in ecclesia, in qua adoleverat quotidiano virtutum propectu, cui primo pastor et rector institutus, de qua etiam ad pontificum promotus fuit, sepulture suæ locum delegit c. Licet enim omnium ecclesiarum insudaret utilitatibus, hanc tamen præ omnibus locis sacris post primam, quæ sedes est episcopalis, coluit, amplificavit et provexit. Quod etiam omnes prædecessores ejus fecisse novimus, utpote qui, exceptis perpaucis, omnis in ea sedem habent requiectionis.

55 Accepit hoc privilegii donum ecclesia ipsa a beato Patre, debito cum honore nominando Sanctino, suo fundatore, primoque Christianæ religionis et nominis apud ipsam urbem doctore, ut post matrem ecclesiam ipsa esset caput omnium Virdunensis diocesis ecclesiarum d, a qua et mater ecclesia ipsa subsistendi accepisset initium: quæ etiam est ab antiquo ab ipsis scilicet nascentis ecclesiæ primordiis cœmeterium episcoporum et reliquorum fidelium Christianorum. Quod privilegium ita permanet et permansit inconcussum, ut in ea fere omnes ejusdem urbis pontifices legantur divinis aptati serviliis, tonsorati, nutriti, edocti, consecrati, excepta ipsa inunctione Pontificalis dignitatis, quam constat esse matris ecclesiæ, et frequentius, qui in ea functi sunt abbatis officio, per virtutum studia inthronizati sunt in solio episcopali e.

56 Et merito veneratur ab omnibus locus ille, merito expetit, merito diligitur, quem apex tantæ dignitatis attollit, quia, etsi eis, qui illo oraturi conveniunt, qui Domino inibi famulantur, qui corpora sua ob Sanctorum patrocina illic tumulari precantur, si desunt bona acquisita, per meritum sufficere possunt, quæ a loci fundatore sancto Sanctino, a Sanctis inibi quiescentibus præstabuntur, tamen prout fides petentium merebitur. Attestatur huic nostræ astipulationi domni Bertarii memorialis antiquitas, qui sanctorum Virdunensium Pontificum Acta replicans, basilicæ quoque hujus meminit in hæc verba: Basilica, inquam, in qua prædicti episcopi requiescunt, est in honore sancti Petri constructa, et habet multorum episcoporum sepulcra, et propter hoc multum a fidelibus veneranda f.

57 Huic ergo loco beatus Madelveus anno vitæ suæ penultimo, dono Theuthardi acquisivit res quasdam

AUCTORE
HUGONE PLAV.

reliquias,
Hierosolymis
allatas, in no-
vam ecclesiam
transfert.

* remunerata

a

b

claret mira-
culis,

E

corpori suo
sepeliendo
ecclesiam S.
Vitoni deligit,

c

huicque, quæ
prærogativa,
a S. Sanctino
accepta,

d

F

multorumque
episcoporum
sepultura ha-
betur illustris,

f

anno vitæ suæ
penultimo